

РЕШЕНИЕ

№ 184

гр. И., 03.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – И., ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радослава М. Йорданова

при участието на секретаря Лиана Цв. Тенекева
като разгледа докладваното от Радослава М. Йорданова Гражданско дело № 20231840100316 по описа за 2023 година

ЗД «Е.» АД, ЕИК: *****, адрес на управление: гр. С., бул. «Х. К.» № **, е предявило против А. „П. И.“, адрес на управление: гр. С., бул. „М.“ № 3, иск за заплащане на сумата от 5**,03 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 0500876551/09.05.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на настоящата искова молба до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че на 07.05.2022 г. в района на републикански път 1-8, около 138 км. в посока гр. К. лек автомобил „БМВ Х5“, рег. № *** ***, СМ е реализирал ПТП, преминавайки през необозначена и небезопасна дупка на пътното платно, в резултат на което са причинени материални щети на лекия автомобил. Съставен бил протокол за ПТП № 1**1374 от 07.05.2022 г., като е установено, че водачът на МПС е правоспособен водач на МПС, не е употребил алкохол към момента на ПТП, няма вина за настъпилото ПТП и спрямо него не е образувана административнонаказателна преписка. Собственикът на увредения лек автомобил имал сключен застрахователен договор за застраховка „Каско на МПС“ № 00500100441741/25.11.2021 г. валиден към датата на процесното ПТП. При ищеца е предявена претенция № 0500876551/09.05.2022 г. Нанесените имуществени вреди са описани в Протокол за оглед и оценка на щети от 09.05.2022 г. По заведената претенция е било определено застрахователно обезщетение в размер на 5**,03 лв., в т.ч. разходите за репатриране на процесния автомобил, в размер на 96.96 лв., като видно от приложеното банково извлечение, на 20.05.2022 г., след извършено прихващане с насрещно дължимата по полицата застрахователна премия (общ размер на 247.19 лв.), остатъкът от обезщетението по щетата (295.84 лв.) е било изплатено по банкова сметка на застрахованото лице. Сочи се, че ищецът е встъпил в правата на увредения срещу причинителя на вредата, за това което е платил. С регресна покана, „ЗД Е.“ АД е отправило покана към длъжника да плати. Поканата е получена на 08.07.2022 г., видно от приложеното известие за доставяне. Към настоящия момент ответникът не е изплатил претендираната сума. Претендират се и сторени по делото разноски.

Ответникът, в срока по чл. 131 ГПК, представя писмен отговор, в който оспорва иска

по основание и размер. Твърди се, че не са представени действащи към датата на евентуалното ПТП – 07.05.2022г. и сключен застрахователен договор, ОУ за застраховка на ЗД „Е.“ АД по застраховка „Каско на МПС“; също че представеният протокол за ПТП № 1**1374 от 07.05.2022 г. е в противоречие с чл. 179, ал. 2 във вр. с чл. 183 ГПК и е непълен, неточен и противоречив и не установява по несъмнен начин механизма и условията, при които е настъпило произшествието, както и че не са представени снимки от извършен оглед и заснемане на мястото на произшествието. Навеждат се доводи, за това че по делото няма данни за скоростта, с която се е движил водачът, имало ли е други движещи се МПС, бил ли е под въздействие на алкохол и че представената застрахователна полица не удостоверява основанието за изплащане на застрахователно обезщетение. Евентуално се твърди наличие на съпричиняване. Претендират се и сторени по делото разноски. Правят възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните писмени и гласни доказателства съобразно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема следното от фактическа страна:

От представената по делото преписка по щета № 0500876551 от 09.05.2022 г., включваща искане за завеждане на претенция по застраховка „Каско на МПС“, декларация на водача, застрахователна полица за застраховка „Каско на МПС“ № 00500100441741 от 25.11.2021 г., опис-протокол за щета и доклад по щета и преводно нареждане, се установява, че ЗД «Е.» АД във връзка с възникнало ПТП, при което е увреден лек автомобил „БМВ Х5“, рег. № *** **** СМ, собственост на Д. Р. С. от гр. К. е изплатило застрахователно обезщетение в размер на 295,84 лева и са прихванати дължими вноски по застраховката в размер на 247,19 лева.

В цитираната декларация за настъпване на застрахователно събитие по полица „Каско на МПС“ Д. С. е заявил, че на 07.05.2022 г. движейки се по пътя от гр. И. към гр. К., в района на с. М. при разминаване с друг автомобил е попаднал в необезопасена и необозначена дупка, в резултат на което е лира спукана предна дясна гума и е увредена предна дясна джанта.

Това обстоятелство е установено и от приложения протокол за ПТП № 1**1374/07.05.2022 г., в който е отразено, че автомобилът „БМВ Х5“, рег. № *** **** СМ е попаднал в несигнализирана дупка на пътното платно в района на първокласен път I-8, около км 138, посока към гр. М. П..

На 08.07.2022 г., видно от представената обратна разписка, на Областно пътно управление – С. е била връчена регресна покана по щета № 0500876551/09.05.2022 г. за заплащане на сумата от 5**,03 лева, включваща изплатеното застрахователно обезщетение.

От показанията на св. Д. С. се установява, че към момента на настъпването на ПТП той се е движел със скорост от около 30-40 км/ч, като не е могъл да избегне дупката на пътното платно, тъй като срещу него се е движел друг автомобил.

От заключението на изготвената автотехническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и безпристрастно се установява, че механизмът на настъпването на 07.05.2022 г. ПТП е свързан с преминаване върху и през необезопасена дупка, при което са били увредени предна дясна гума с джанта. Според вещото лице нанесените щети на превозното средство отговарят да са в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с произшествието, пописано в протокола за ПТП, като стойността на необходимия ремонт по средни пазарни цени възлиза на 525,25 лева.

Съгласно приложената фактура от 09.05.2022 г., придружена с касов бон, Д. С. е заплатил сумата от 96,96 лева за репатрирането на автомобила.

От правна страна

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1 КЗ с плащането на застрахователното

обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу: 1. причинителя на вредата, в това число в случаите вреди, произтичащи от неизпълнение на договорно задължение, или 2. възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД, или 3. собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл. 50 ЗЗД. Елементите от фактическия състав на цитираната разпоредба, които подлежат на доказване, са: наличие на застрахователен договор, възникване на застрахователно събитие - покрит риск по застрахователния договор, изплащане на застрахователно обезщетение и встъпване, съобразно закона, както и установяване причинителя на вредата и размера на същата.

В случая от представените по делото доказателства се установи, че е съществувал застрахователен договор между увреденото лице и ищеца, като на 07.05.2022 г. е възниквало застрахователно събитие.

Установява се и че застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 5**,03 лева, т.е. са налице основанията за встъпване в правата за застрахования.

От приложения по делото протокол за ПТП недвусмислено се установява наличието на пътното платно на небезопасна и необозначена дупка в района на първокласен път I-8, на км 138, а от изслушаната автотехническа експертиза - че застрахователното събитие е настъпило при попадане на застрахования лек автомобил в дупката на пътя, т.е. е установен механизмът на ПТП, довел до увреждането на автомобила. Следва да се има предвид, че съгласно формираната по реда на чл. 290 ГПК съдебна практика /решение № 15 от 25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., ТК, I ТО; решение № 73/22.06.2012 г. по т. д. № 423/2011 г. на ВКС, ТК, I ТО, решение № 98/25.06.2012 г. по т. дело № 750/2011 г. на ВКС, II ТО и др./, протоколът за ПТП, издаден от служител на МВР в кръга на правомощията му в установената форма и ред, представлява официален свидетелстващ документ. Като такъв той се ползва не само с обвързваща формална доказателствена сила относно авторството на документа, но съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК и със задължителна материална доказателствена сила, като съставлява доказателство за факта на направени пред съставителя изявления и за извършените от него и пред него действия. Съставителят удостоверява пряко възприети от него факти при огледа, относими за определяне на механизма на ПТП, като местоположението на МПС, участници в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци и маркировката на мястото на произшествието и други. При неоспорване на автентичността на протокола и обстоятелствата, определящи го като официален документ, страната, на която същият се противопоставя, може да оспори верността на удостоверените в него факти, но следва да проведе пълно обратно доказване, с оглед обвързващата материална доказателствена сила на документа, каквото доказване ответника не е направил в хода на производството.

Съдът съобрази разпоредбата на § 1, т. 37 от ДР на ЗДвП, съгласно която "препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението, т.е. във всички случаи наличието на дупка на пътното платно представлява нарушаване на целостта на пътното покритие и създава непосредствена опасност за движението.

За възникване на отговорността на ответника следва да се има предвид и чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗП, съгласно който републиканските пътища се управляват от А. „П. И.“, която съобразно чл. 30, ал. 1 от Закона за пътищата осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища. Съдът приема, че от събраните по делото доказателства е установено, че застрахователното събитие е настъпило в участък от пътя, който е част от републиканската пътна мрежа и отговорността за неговото поддържане е на ответника – А. „П. И.“. Това означава, че възложител на работата по смисъла на чл.

410, ал. 1, т. 2 КЗ, свързана с ремонта и поддържането на пътя, където е настъпило застрахователното събитие, е именно А. „П. И.“. Налице е бездействие на ответника, тъй като пътят нито е ремонтиран и поддържан, нито е сигнализиран за препятствията по него, от които са причинени вредите по автомобила. Затова и според настоящия състав това противоправно бездействие е основание за ангажиране отговорността на евентуалния ответник в качеството му на възложител на работата при условията на чл. 49 ЗЗД.

По делото няма каквито и да е доказателства, че с поведението си водачът на лекия автомобил е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат – нито, че се е движил с несъобразена скорост, нито, че е употребил алкохол, както и каквото и да е друго обстоятелство, което може да обуслови извода, че е налице съпричиняване на вредите.

Размерът на дължимото регресно обезщетение е обусловен от стойността на вредите по средната им пазарна стойност, която съобразно приетото заключение на автотехническата експертиза към момента на настъпването им възлиза на 525,25 лева. Освен това застрахованият е заплатил и за репатрирането на автомобила сумата от 96,96 лева, т.е. размерът на действителните му вреди е по-висок от изплатеното застрахователно обезщетение.

Ето защо, съдът приема, че така предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По разноските

При този изход на спора, на ответника на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да бъдат възложени сторените от ищеца разноски в производството в размер на **0,00 лева, включващи 50,00 лева заплатена държавна такса, 30 лева депозит за вещо лице и за разпитания свидетел, както и 80 лева юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното С Ъ Д Ъ Т

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. "П. И.", ЕИК 000695089 седалище и адрес на управление гр. С., пл. „М.“ № 3 **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗД «Е.» АД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Х. К.“ № ** на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ сумата от 5**,03 лв. (петстотин четиридесет и три лева и три стотинки), представляваща регресна претенция по щета № 0500876551 от 09.05.2022 г., ведно със законната лихва от предявяване на иска – 06.01.2023 г., до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 48,00 лв. (четиристотин и осемдесет лева), разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – И.: _____